

Publicerad 2018-09-13 23:45 av Peter Stjerngrim

Liten satir ... inspirerad av min föregående text och några tidigare texter på närbesläktade teman om det som skrämmer mig lite mer än annat ...

Min personliga slutsats kring varför ...

... vissa personligheter
såsom känslopyromaner
och sådana professionellt kränkta
personligheter uppstår
så som de till synes
oförklarligt plågsamma fenomen
de allt för ofta tyvärr är

Slutsatsen jag kommit fram till
har jag funnit ut genom
mångåriga reflektioner
kring de personer jag själv erfarit
i för mig oväntade situationer
i detta mitt liv jag genomlevt
men mot alla odds överlevt ...

När barn är små
- mycket små ...
sisådär två till fyra år gamla -
kan du finna dem sittandes
i skogskanten på en sten
invid en myrstig

Du ser hur de tar upp en liten
stackars söt liten svart myr-individ
och med stort intresse och aktiv närvaro
plockar bort ett ben i taget
för att se hur länge den håller sig vid liv

Det finns ingen ondska i det de gör
blott bara ren och skär nyfikenhet
på hur saker och ting fungerar
i allmänhet
och hur livet i sig och naturen fungerar
i synnerhet

Allt för att lära känna
sin omvärld och den verklighet
de lever och ska komma att verka i

Sedan en kväll
tar du fram sagoboken
om den Flitiga myran Pelle
och när du läst den några gånger
och tillsammans med ditt barn
sjungit närbesläktade sånger

plötsligt din älskling för dig
visar outgrundlig ånger
inför vad som hände med myran
på myrstigen

Det är då om inte förr
som vårt barn för första gången
får uppleva känslan av Empati

I normalfallet
upphör barnet med sina
exkursioner i vetenskapens anda
för att utforska livets sköra skröplighet
genom att plocka sönder små myror
som på sina myrstigar i skogsbrynet vandra

Och fan ta dig om du
råkar trampa på en myra
någonsin igen
i din älsklings åsyn ...

Min övertygelse är att
Känslopyromaner
professionellt kränkta individer
och andra likartade avvikande personligheter
nog aldrig fick höra sagan om
den lilla Flitiga myran Pelle
när de var små

Därav har deras empatiska förmåga
ej kunnat på ett naturligt sätt och vis
kopplats på ...

Men eftersom det är straffbart
att rycka av människor armar och ben
och man heller ej kan misshandla dem
med vare sig vanliga verktyg
eller knivar eller ens genom att
testa deras hållfasthet
med en därför lämplig sten
eller tillräckligt hård gren

har deras exkursioner
för att i vetenskaplig anda
fortsätta utforska sin omvärld
och den verklighet de fortjämt
så ännu lever i
förpassats till förfluten tid

Och istället ersatts med
mer sofistikerade
och legala strategier och metoder

för att på andra sätt pröva
hållfastheten i vårt mänskliga liv

så som ett för dem
till synes oskyldigt
men förnöjsamt tidsfördriv ...

Tidigare publicerad här i augusti 2012

På förekommen anledning vill jag förklara
begreppet Känslopyroman.

Min definition är analog med definitionen för Pyroman

men där Känslopyromanen istället för Eld

använder sig av andra medmänniskors Känslor

Till exempel en person som uppmuntrar och ger incitament

till andra att mobba en specifik person, för att sedan komma

den mobbade till undsättning och göra sig till dennes bästa vän och räddare ...

Andra nöjer sig med den egna inre tillfredsställelsen av att se andra må dåligt ...

Obs! Detta var blott ett par exempel - begreppet känslopyroman har ett synnerligen
brett spektra av tillämpningsområden ...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Peter Stjerngrim med Poeter.se id #2820 innehar upphovsrätten